

განათლების ციფრული ტრანსფორმაცია: ხელოვნური ინტელექტის როლი აკადემიური ნაშრომების შექმნაში

მამუკაშვილი ლალი

იაკობ გოგებაშვილის სახელობის სახელმწიფო უნივერსიტეტი, თელავი

<https://doi.org/10.52340/idw.2025.87>

აბსტრაქტი. ბოლო წლებში ხელოვნური ინტელექტის (AI) ინტეგრაცია განათლებაში, განსაკუთრებით კი აკადემიური ნაშრომების წერაში, გახდა ფართო სამეცნიერო და საგანმანათლებლო დისკუსიის საგანი. Generative AI-ის ინსტრუმენტების, როგორიცაა ChatGPT, გამოჩენამ რადიკალურად შეცვალა სტუდენტების ტექსტზე მუშაობის მიდგომები, რაც ეხება როგორც პროცესს, ისე შედეგს. AI ტექნოლოგიებს ერთდროულად შეუძლიათ წერის უნარების გაძლიერება ან მათი დასუსტება. ერთი მხრივ, ისინი ხელს უწყობენ იდეების გენერირებას, ტექსტის სტრუქტურირებას, ენობრივ გაუმჯობესებასა და შესაბამისი ლიტერატურის პოვნას. მეორე მხრივ კი, წარმოშობენ სერიოზულ ეთიკურ და აკადემიურ რისკებს, როგორებიცაა ფარული პლაგიატი, ავტორობის ბუნდოვანება და სტუდენტებში კრიტიკული და კრეატიული უნარების დაკნინება.

სტატიაში გაანალიზებულია AI-ის გამოყენების როგორც დადებითი, ისე უარყოფითი ასპექტები. განხილულია, როგორ იყენებენ სტუდენტები AI-ს გრამატიკისა და სტილის გასაუმჯობესებლად, არგუმენტაციის გასავითარებლად და სამეცნიერო წყაროების ანალიზისთვის, მაგრამ ასევე გამოკვეთილია ის საფრთხეები, რასაც მსგავსი ტექნოლოგიები უქმნის აკადემიური კეთილსინდისიერების პრინციპებს, ორიგინალურობასა და ინტელექტუალურ შრომას. გაანალიზებულია არსებული პრაქტიკა და ნაჩვენებია სამეცნიერო წრეების პოზიციები AI-ის როლის შესახებ უმაღლეს განათლებაში. სტატიაში ხაზგასმულია, რომ AI-ის ეთიკური და ეფექტური გამოყენება შესაძლებელია მხოლოდ მაშინ, როცა სტუდენტი მას იყენებს პასუხისმგებლიანად და გააზრებულად, როგორც დამხმარე საშუალებას, და არა როგორც კრიტიკული აზროვნებისა და დამოუკიდებელი კვლევის შემცვლელს.

საკვანძო სიტყვები: ხელოვნური ინტელექტი; აკადემიური ნაშრომები; ეთიკა; პლაგიატი; კრიტიკული აზროვნება

ხელოვნური ინტელექტის გამოყენება განათლებაში უკვე მრავალი წელია განხილვის საგანია. Brown და Adler (2008) მიუთითებენ, რომ ციფრული ტექნოლოგიები ახდენენ სწავლა-სწავლების ტრადიციულ ფორმების ტრანსფორმაციას. 2020-იანი წლებიდან მოყოლებული, ახალი თაობის AI ინსტრუმენტების გაჩენამ, განსაკუთრებით GPT-მოდელებმა არსებითად შეცვალა აკადემიური გარემო. ინდუსტრიულ პროცესებში ამოცანების ავტომატიზაციისთვის გამოყენებული AI დღეს თავს იმკვიდრებს ისეთ სფეროებში, როგორიცაა მედიცინა, სამართალი, ფინანსები და სხვა. განსაკუთრებით თვალსაჩინოა AI-ის ინტეგრაცია უმაღლესი განათლების სისტემაში, სადაც ის მრავალმხრივ ეფექტურ ინსტრუმენტად იქცა.

კითხვის პასუხად, რამდენად შეუძლია ხელოვნურ ინტელექტს დაეხმაროს სტუდენტს აკადემიური ნაშრომის წერაში, უნდა განვიხილოთ ისეთი საკითხები, როგორიცაა აკადემიური კეთილსინდისიერება, პლაგიატის შესაძლო რისკები, ასევე ის უპირატესობები, რასაც AI უზრუნველყოფს.

ჩვენი მიზანია, შევისწავლოთ AI-ის როლი აკადემიური ნაშრომების წერის კონტექსტში

და შევაფასოთ მისი გავლენა ნაშრომების ხარისხზე.

აკადემიური წერის უნარები მნიშვნელოვანია სტუდენტებისთვის. იგი აჩვენებს მათ კვლევით შესაძლებლობებს. როგორ ახდენენ ინფორმაციის ლოგიკურ დაალაგებას, წარადგენას, და არგუმენტირებას. ასეთი ნაშრომების წერა რთული და ხანგრძლივი პროცესია, რომელიც მოითხოვს არა მხოლოდ კვლევით და ანალიტიკურ უნარებს, არამედ აკადემიური სტილისა და წერის სტანდარტების ცოდნასაც.

დღესდღეობით, ChatGPT-ის, Grammarly-ისა და სხვა წერის ასისტენტების მეშვეობით სტუდენტებისათვის ხელმისაწვდომია ისეთი ტექნოლოგიები, რომლებიც ეხმარება მათ წერითი სირთულეების გადალახვაში. ეს ხელსაწყოები სთავაზობს გრამატიკული ხარვეზების აღმოფხვრას, წინადადებების გადამუშავებას, იდეების გენერირებას და ტექსტის ნაწილობრივ გენერაციას. თუმცა, ამ ტექნოლოგიურ რევოლუციას ახლავს ეთიკური და აკადემიური დილემები. რამდენად მისაღებია AI გამოყენება აკადემიური ნაშრომების წერის პროცესში?

ამ კუთხით, ხელოვნური ინტელექტის გამოყენებამ გარკვეული პრობლემები წარმოშვა. ერთი მხრივ, თუ AI მნიშვნელოვან მხარდაჭერას წარმოადგენს სტუდენტებისთვის, მეორე მხრივ, შესაძლოა, მან გამოიწვიოს მათი წერითი და კრიტიკული აზროვნების უნარების დაქვეითება. ეთიკური თვალსაზრისითაც, ლეგიტიმურ დახმარებასა და პლაგიატს შორის ზღვარი საკმაოდ ბუნდოვანია. AI-ის მიერ გენერირებული ტექსტის გამოყენება კითხვის ნიშნის ქვეშ აყენებს ავტორობისა და აკადემიური სტანდარტების პატივისცემის საკითხს.

როგორ შეიძლება ხელოვნური ინტელექტის გამოყენება ეფექტურად და ეთიკურად აკადემიური ნაშრომის წერისას, ისე რომ არ დაზიანდეს სტუდენტების აკადემიური კეთილსინდისიერება?

წერა წარმოადგენს შემოქმედებით, ანალიტიკურ და სტრუქტურულად ორგანიზებულ პროცესს, რომელიც მოითხოვს იდეების ფორმულირებას, ლოგიკურ განვითარებასა და ენობრივ სიზუსტეს. უპირველეს ყოვლისა, AI ხელს უწყობს წერის კოგნიტიური ბარიერების დაძლევის, რომლებიც ხშირად უკავშირდება თემის განსაზღვრას ან სხვა პირველად სირთულეს. მაგალითად, მოდელები, რომლებიც დაფუძნებულია ე.წ. Generative Pretrained Transformer - გენერაციული წინასწარ გაწვრთნილი გარდამქმნელი მოდელი, მომხმარებელს სთავაზობს სხვადასხვა ვერსიას შესავალისთვის, თეზისისთვის ან არგუმენტის ჩამოსაყალიბებლად. ამგვარად, AI ფუნქციონირებს როგორც კოგნიტიური პარტნიორი, რომელიც იწყებს წერის პროცესს ან ამდიდრებს მის სტრუქტურას (Zhai, 2022, 43).

იდეების გამრავფეროვნება და არგუმენტაციის გაღრმავება ასევე წარმოადგენს AI-ის ერთ-ერთ მძლავრ შესაძლებლობას. მომხმარებელი, რომელიც წერის პროცესში იყენებს AI-ს, იღებს დამატებით მითითებებს, რაც მას ეხმარება არგუმენტირებულ მსჯელობაში ან სთავაზობს ალტერნატიულ პერსპექტივებს. კვლევების თანახმად, AI-თან თანამშრომლობა ხელს უწყობს კონცეპტუალური ჩარჩოების გაფართოებას და არგუმენტების თანმიმდევრულ განვითარებას (Gilson et al., 2023).

მნიშვნელოვანია ასევე, რომ AI ხელს უწყობს წერის პროცესის ორგანიზებას, რაც მოიცავს გეგმის შედგენას, სტრუქტურული ჩარჩოს შექმნასა და ნაწერის თანმიმდევრულობას. ზოგიერთი ინსტრუმენტი მომხმარებელს სთავაზობს ნაშრომის სტრუქტურის ავტომატურ აგებას. შესავალი, ძირითადი ნაწილი, დასკვნა და ყოველი ნაწილისთვის კონკრეტულ კითხვებს სვამს, რაც ეხმარება სტუდენტს ლოგიკური ჩარჩოს ჩამოყალიბებაში.

ხელოვნური ინტელექტი წერის პროცესს სხვადასხვაგვარად გარდაქმნის. ამარტივებს იდეების გენერირებას, აუმჯობესებს ენობრივ და სტილისტურ ხარისხს, აყალიბებს არგუმენტაციას და ბიძგს აძლევს შემოქმედებით აზროვნებას. მისი ეფექტიანი გამოყენება წერის პროცესში შესაძლებელია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ის გამოიყენება კრიტიკულად, ეფუძნება აკადემიურ ეთიკას და ემსახურება სწავლის პროცესის გაღრმავებას.

AI-ს შეუძლია დაეხმაროს სტუდენტებს სამეცნიერო ლიტერატურის მოძიებასა და ანალიზში. ამ კუთხით განსაკუთრებით გამოსადეგია ისეთ პლატფორმებთან ინტეგრაცია, როგორებიცაა Semantic Scholar ან ResearchRabbit, რომლებიც იყენებენ AI-ს ტექსტების კონტექსტუალური ანალიზისთვის (Kardas et al., 2023, 44-45). ChatGPT-სნაირ მოდელებს

შეუძლიათ ლიტერატურის მიმოხილვის შინაარსობრივი დაგეგმვა და ციტატების შერჩევა.

სტუდენტებისთვის განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია რთული აკადემიური კონცეფციების გასაგებად ახსნა. AI ამ მხრივ მოქმედებს როგორც ინტელექტუალური გზამკვლევი, რომელიც ახდენს რთული ტერმინების გაშიფვრას, მაგ. მათემატიკაში, ფიზიკაში, ფილოსოფიასა და სოციალურ მეცნიერებებში (Gilson et al., 2023).

გარდა პრაქტიკული დახმარებისა, AI-ს შეუძლია დაეხმაროს სტუდენტებს აკადემიური კეთილსინდისიერების პრინციპების გაგებაში. როგორ მოემზადონ ციტირებისთვის, როგორ აცილონ პლაგიატი და როგორ დაიცვან ეთიკური სტანდარტები (Floridi & Cows, 2021, 1-10). ეს განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია იმ დროს, როცა გენერაციული მოდელების გამოყენება შესაძლოა გადაიზარდოს აკადემიური არაკეთილსინდისიერების სფეროში.

ხელოვნური ინტელექტი უკვე აღარ არის მხოლოდ ტექნოლოგიური სიახლე, ის ფუნდამენტურად ცვლის აკადემიურ საქმიანობას დაწყებული ტექსტების წერით, დასრულებული კვლევითი დიზაინის დაგეგმვით. მიუხედავად იმისა, რომ მისი გამოყენება კვლავ საჭიროებს მეთოდურ ჩარჩოებსა და ეთიკურ რეგულაციებს, თანამედროვე რეალობა გვაჩვენებს, რომ AI უკვე გახდა მნიშვნელოვანი პარტნიორი სხვადასხვა ტიპის აკადემიური ამოცანების შესრულებაში.

მიუხედავად იმისა, რომ ხელოვნურმა ინტელექტმა (AI), განსაკუთრებით ენობრივმა გენერაციულმა მოდელებმა, როგორიცაა ChatGPT, საგრძნობლად გაამარტივა აკადემიური წერითი პროცესები, მათი გამოყენება მაინც მოიცავს გარკვეულ სირულებებს.

ერთ-ერთი ყველაზე მნიშვნელოვანი საკითხია პლაგიატთან დაკავშირებული რისკები. მიუხედავად იმისა, რომ ChatGPT არ აკოპირებს კონკრეტულ წყაროებს, AI-ით გენერირებული ტექსტი ხშირად შეიძლება ჩაითვალოს „ფარულ პლაგიატად“, რადგან სტუდენტი აღარ წარმოადგენს ინდივიდუალურად შესრულებულ სამუშაოს (Foltynek et al., 2023, 1-17), რაც არღვევს აკადემიური კეთილსინდისიერების პრინციპებს. გარდა ამისა, AI სისტემებს, მათ შორის ChatGPT-ს, ახასიათებთ სარწმუნოდ შეფუთული, მაგრამ ფაქტობრივად მცდარი ინფორმაციის გენერაცია (Ji et al., 2023, 21-38). მაგალითად, მოდელს შეუძლია გამოიგონოს არარსებული ციტატები ან ავტორები, რაც სერიოზულ პრობლემას წარმოადგენს აკადემიურ ტექსტებში, სადაც წყაროების სანდოობა კრიტიკულად მნიშვნელოვანია.

ხელოვნური ინტელექტის (AI) მზარდი ინტეგრაცია აკადემიურ სივრცეში საფრთხეს უქმნის აკადემიური პატიოსნების სტანდარტებს. AI-ის მიერ გენერირებული ტექსტების გამოყენება ეწინააღმდეგება ძირეულ აკადემიური პრინციპებს. სტუდენტი, რომელიც უშუალოდ არ მონაწილეობს ტექსტის შექმნაში, მაგრამ წარმოაჩენს მას როგორც საკუთარ ნაშრომს, არღვევს უნივერსიტეტის ეთიკურ კოდექსს (Cotton et al., 2023, 209-231). აქ ჩნდება კითხვა: ვინ არის ტექსტის რეალური ავტორი, სტუდენტი, რომელმაც მიუთითა თემა და მიზანი, თუ მოდელი, რომელმაც შექმნა მითითებული თემის შინაარსი?

AI-ით შექმნილი ტექსტი შეიძლება არ წარმოადგენდეს პირდაპირ ციტირებულ წყაროს, თუმცა შესაძლებელია ჩაითვალოს ფარულ პლაგიატად, როდესაც სტუდენტი წარმოადგენს გენერირებულ შინაარსს, როგორც საკუთარ ნაშრომს. ეს კი წინააღმდეგობაში მოდის უნივერსიტეტების იმ პოლიტიკასთან, რომელიც სტუდენტისგან მოითხოვს დამოუკიდებელ მუშაობასა და ორიგინალურობას.

გარდა ამისა, პროგრამების მიერ შემოთავაზებული ტექსტები ხშირად სტანდარტიზებულია, რაც ზრდის ერთნაირი კონტენტით სავსე ნაშრომების რისკს. ამით კი ირღვევა აკადემიური დისკურსი და კნინდება ინდივიდუალური წვლილი.

მეცნიერთა დიდ ნაწილს მიაჩნია, რომ AI-ის ჭარბმა გამოყენებამ, შესაძლოა, შეასუსტოს სტუდენტების კრიტიკული აზროვნების უნარები, რადგან ტექნოლოგია გთავაზობს მზა ტექსტებსა და სტრუქტურებს. ეს კი მომხმარებელს უქვეითებს დამოუკიდებელი ანალიზისა და არგუმენტაციის უნარს (Kasneci et al., 2023). შედეგად, სტუდენტები ხშირად ეყრდნობიან მხოლოდ ტექნოლოგიურ ინსტრუმენტს და არა საკუთარ ანალიზს.

მიუხედავად იმისა, რომ AI-ის გამოყენება დიდი სიხშირით ხდება, სამართლებრივი

ჩარჩო ჯერ კიდევ ჩამოუყალიბებელია. მაგალითად, არ არსებობს საერთაშორისო შეთანხმება იმაზე, წარმოადგენს თუ არა მოდელის მიერ შექმნილი ტექსტი ავტორობით დაცულ შინაარსს. ამის გამო, გაურკვეველია, რამდენად აქვს უფლება სტუდენტს გამოიყენოს ასეთი მასალა აკადემიური მიზნებისთვის.

AI-ის ინტეგრაცია აკადემიურ წერაში არ არის მხოლოდ ტექნიკური ან პედაგოგიური საკითხი. იგი ეფუძნება ღრმა ეთიკურ და სამართლებრივ დილემებს, რაც მოითხოვს ეთიკური ჩარჩოს შექმნას ტექნოლოგიის პასუხისმგებლიან გამოყენების მიზნით.

როდესაც სტუდენტი იყენებს AI სისტემებს მხოლოდ ტექსტის სტრუქტურირებისთვის, გრამატიკული, სტილისტური შემოწმებისთვის ან იდეების გენერირებისთვის, იგი სინამდვილეში აფართოებს საკუთარ კოგნიტიურ რესურსს ტექნოლოგიის მეშვეობით. კვლევების მიხედვით, ასეთი მხარდაჭერა შეიძლება განვიხილოთ როგორც ინსტრუქციული (Kasneci et al., 2023). ამგვარი გამოყენება არ ანაცვლებს ინტელექტუალურ შრომას, არამედ ეხმარება სტუდენტს აკადემიური წერის სირთულეების დაძლევაში.

ეთიკური პრობლემები წარმოიშობა მაშინ, როდესაც გენერაციული მოდელები პირდაპირ გამოიყენება აკადემიური ნაშრომის შინაარსის შესაქმნელად, ხოლო სტუდენტი არ უთითებს მოდელის მონაწილეობას. ასეთ შემთხვევებში ის არღვევს უნივერსიტეტის მიერ დადგენილ აკადემიურ პოლიტიკას.

AI-ის ინტეგრაცია აკადემიური ნაშრომების წერის პრაქტიკაში შეიძლება იყოს ეფექტური და ლეგიტიმური მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ იგი ემსახურება სტუდენტის მხარდაჭერას და პასუხისმგებლიანად არის გამოყენებული.

შედეგად, AI-ის გამოყენება არ არის საფრთხის მომცველი აკადემიური კეთილსინდისიერების კუთხით, არამედ ხელს შეუწყობს განათლების პროცესის განვითარებას ადამიანის ინტელექტისა და ტექნოლოგიური რესურსის თანამშრომლობით.

ხელოვნური ინტელექტის (AI) ინტეგრაცია უმაღლეს განათლებაში თანდათანობით ცვლის ტრადიციულ მიდგომებს კვლევაში, აკადემიური ნაშრომების მომზადებაში, ანალიზის პროცესთან მიმართებაში. ეს ცვლილება გულისხმობს როგორც შესაძლებლობებს, ასევე გამოწვევებს.

სტუდენტებისთვის ხელოვნური ინტელექტის გამოყენება ხშირად დაკავშირებულია დროის დაზოგვასთან, ინფორმაციის სწრაფ მოძიებასთან, ტექსტის ფორმატის გამარტივებასთან. ChatGPT-ს მსგავსი მოდელები მათ სთავაზობენ სტრუქტურირებულ და ლოგიკურად გამართულ ტექსტებს, რაც ზოგჯერ ქმნის ილუზიას, რომ კვლევა შესრულებულია ზედაპირული ან მინიმალური ინტელექტუალური ჩართულობით. თუმცა, ამავე დროს, ხელოვნური ინტელექტი შეიძლება გახდეს ძლიერი საშუალება კრიტიკული აზროვნების განვითარებისათვის, თუკი იგი სწორად არის ინტეგრირებული სასწავლო პროცესში. სტუდენტები, რომლებიც იყენებენ AI-ს როგორც დამხმარე ინსტრუმენტს (მაგ. იდეების გენერაციისთვის, ტექსტის სტრუქტურირებისთვის ან სხვადასხვა ხედვების შესადარებლად), უფრო ადვილად უძლავდებიან რთულ ინტელექტუალურ ამოცანებს.

AI-ს საშუალებით ტექსტის ანალიზის პროცესი უფრო ინტერაქციული და მრავალმხრივი ხდება. სტუდენტებს შეუძლიათ ერთდროულად მიიღონ რამდენიმე ინტერპრეტაცია ტექსტზე, შეადარონ სხვადასხვა ხედვები და იმსჯელონ მათ შინაარსობრივ სიზუსტეზე.

მაგრამ ამავე დროს, არსებობს საფრთხე, რომ ტექსტის „მექანიკური“ გაშლა და გენერირებული ანალიზის მიღება ჩაანაცვლებს სტუდენტის დამოუკიდებელ ინტერპრეტაციას. შესაბამისად, მნიშვნელოვანი ხდება სტუდენტში იმ უნარების გაძლიერება, რომლებიც უკავშირდება შეფასებას, დასკვნის გამოტანას და საკუთარი თვალსაზრისის ჩამოყალიბებას.

ხელოვნური ინტელექტის ინტეგრაცია ცვლის მიდგომას აკადემიური მუშაობისადმი. სწავლების და სწავლების პროცესი უნდა გადაეწყოს ისე, რომ AI იქცეს არა აკადემიური დაკნინების, არამედ განვითარების გზად. მნიშვნელოვანია AI-ის ეთიკური და კრეატიული ინტეგრაცია საგანმანათლებლო პრაქტიკაში, როგორც კრიტიკული აზროვნების,

დამოუკიდებელი კვლევისა და ცოდნის ხელშეწყობის ინსტრუმენტი.

ლიტერატურა:

- Brown, J. S., & Adler, R. P. (2008). Minds on fire: Open education, the long tail, and Learning 2.0. *EDUCAUSE Review*, 43(1), 16–32.
- Cotton, D. R. E., Cotton, P. A., & Shipway, J. R. (2023). Chatting and cheating: Ensuring academic integrity in the era of ChatGPT. *Innovations in Education and Teaching International*, 60(2), 162–172. <https://doi.org/10.1080/14703297.2023.2190148>
- Floridi, L., & Cowls, J. (2021). A unified framework of five principles for AI in education. *AI & Society*, 36(1), 1–10. <https://doi.org/10.1007/s00146-020-00992-5>
- Foltynek, T., Meuschke, N., & Gipp, B. (2023). Academic plagiarism detection and the challenge of AI-generated texts. *International Journal for Educational Integrity*, 19(1), 1–16. <https://doi.org/10.1007/s40979-023-00140-5>
- Gilson, A., Safranek, C. W., Huang, T., Socrates, V., Chi, L., Taylor, R. A., & Chartash, D. (2023). How well does ChatGPT perform on the United States Medical Licensing Examination? *PLOS Digital Health*, 2(2), e0000198. <https://doi.org/10.1371/journal.pdig.0000198>
- Ji, Z., Lee, N., Frieske, R., Yu, T., Su, D., Xu, Y., ... & Ren, X. (2023). Survey of hallucination in natural language generation. *ACM Computing Surveys*, 55(12), 1–38. <https://doi.org/10.1145/3571730>
- Kasneci, E., Sessler, K., Küchemann, S., Bannert, M., Dementieva, D., Fischer, F., & Winkler, J. (2023). ChatGPT for good? On opportunities and challenges of large language models for education. *Learning and Individual Differences*, 103, 102274. <https://doi.org/10.1016/j.lindif.2023.102274>
- Zhai, X. (2022). ChatGPT: A new buddy in academic writing? *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 19(1), 1–3. <https://doi.org/10.1186/s41239-022-00352-w>

Digital Transformation of Education: The Role of Artificial Intelligence in the Creation of Academic Papers

Dzamukashvili Lali

Iakob Gogebashvili State University, Telavi

Abstract

In recent years, the integration of Artificial Intelligence (AI) into education particularly within the domain of academic writing has become a central topic of scholarly and pedagogical debate. The emergence of generative AI tools such as ChatGPT has profoundly transformed students' approaches to writing, influencing both the processes and outcomes of academic work. AI technologies can simultaneously support and hinder the development of writing competencies. On the one hand, they assist with idea generation, text structuring, language refinement, and access to relevant literature. On the other hand, they pose serious ethical and academic challenges, such as hidden plagiarism, ambiguous authorship, and the potential decline in students' critical and creative thinking skills.

This article critically examines both the advantages and risks associated with AI-assisted writing. It analyzes how students use AI to enhance grammar, style, argumentation, and interpretation of scholarly sources, while also discussing the implications of AI use on academic honesty, originality, and intellectual effort. The study reviews current practices, highlights the attitudes of academic institutions, and presents key viewpoints within the scholarly community regarding AI's evolving role in higher education. Ultimately, the article emphasizes that AI can serve as a powerful tool for transformation only when it is used responsibly and reflectively by students who see it as a supplement to, not a substitute for, critical thinking, independent research, and knowledge construction.

Keywords: *Artificial Intelligence; Academic Writing; Ethics; Plagiarism; Critical Thinking*